בְּתוֹךְ הַנַּחַל

דִּבּוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים, מְעוֹרְרִים, מְעִירִים וּמְחַזְּקִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר **בְּתוֹךְ הַנַּחַל** נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה נִמְצָאִים, וּמִתּוֹךְ נַחַל קָדוֹשׁ זֶה נוֹבְעִים, לְהַחֲיוֹת נְפָשׁוֹת עַם יִשְׂרָאֵל הַצְּמֵאִים, שֶׁנִּשְׁמְעוּ עַל־יְדֵי הָאִי״שׁ אֲשֶׁר עַל הָעֵדָה, כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ, עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ, חִיּוּת נַפְשֵׁנוּ, רֹאשׁ חֲבוּרָתֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב הָרַה״צ **רַבִּי יִצְחָק שְׁמוּאֵל אַהֲרֹן לֶעזֶער** שְׁלִיטָ״א

'שבת מפתחות' תשפ"ג [פנימי, בלתי מוגה]

ליל שבת קודש

בליל שבת קודש פרשת שמיני, "שבת מפתחות", דיבר מו"ר שליט"א דיבורים נוראים ונפלאים מענין שבת זו, ומה ענין המפתחות הקדושות, והקשר לסעודת שלום זכר של אחד מאנשי שלומינו

פתח ואמר מו"ר שליט"א: שבת קודש שאחר חג הפסח נקראת "**שבת נאך פסח**", ולמילה 'נאך' יש ב' משמעויות בלשון אידיש: 'נאך' היינו 'אַחַר', פירוש נוסף: 'נאך' היינו 'עֲדַיִן', כי אנו לוקחים עמנו את חג פסח הקדוש על כל השנה, שנזכה לפנימיות קדושת החג העעל"ט.

והנה, במשך הדורות, השבת הזאת קיבלה כינוי "**שבת מפתחות**" - "שליסל שבת", ונוהגין לאפות חלות בצורת מפתח, וראוי לנו להתבונן מה העניין הזה ומה לימוד יש בו לחיים היום-יום שלנו.

הנה על זאת אין חולק, שתחת מפתח גנוז אוצר יקר... על פחי אשפה וזבל אין שום מנעולים, אבל על כספת מלאה ביהלומים בוודאי שיש מנעולים חזקים, וצריכים מפתחות חזקות כדי לזכות להיכנס אל האוצר.

חכמינו הקדושים אומרים (תענית ב): **ג' מפתחות בידיו של הקב"ה: מפתח של גשמים, מפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים**; והנה ידוע לנו שהכל הוא חטיבה אחת של אלקות, והכל הוא אין סוף, א"כ בוודאי שכל זה הוא ענין אחד, ועלינו להבין מה עניינם של אלו המפתחות, והלימוד הנפלא היוצא מהם לעובדא ולמעשה:

'**מפתח של גשמים**' - 'גשמים' רומז על 'גשמיות' העוה"ז, שאדם בא לזה העולם המלא הסתרות וחשכות, ועובר עליו כל מיני בלבולים שונים ומשונים, אבל העיקר הוא שיזכה לקשר את הכל לרוחניות אלקותו יתברך, שזה ענין של הגשמים היורדים מן השמים אל

הארץ, ומשביחים את האדם, זהו סוד חיבור רוחניות וגשמיות ביחד, העיקר שיהיה לו את ה׳מפתח׳ של גשמים, שידע שיש לגשמיות הזה ׳מפתח׳, ועל ידו יזכה להסתכל מעבר לגשמיות הזאת ולזכות לקשר את הכל לרוחניות.

וזה הלימוד שמלמדים לילד שעכשיו נולד, שהנה הוא למד את הכל והשיג את הכל, ועכשיו הוא נולד לזה העולם ושכח ואיבד את הכל, מה מלמדים אותו? עכשיו יצאת לאויר העולם הזה, תקבל את המפתח איך להתמודד עם כל מה שיש בעולם הזה! שם למעלה ראית הכל, השגת הכל, למדת הכל, אבל זו לא התכלית, אם זו היתה התכלית - היית נשאר שם, כל התכלית היא שתרד לזה העולם, תשכח את הכל, ועכשיו תזכה להתגבר על כל המונע והמעכב, ולזכות לחזור להכל, לרכוש לעצמך את המפתחות הקדושות האלו.

שבזה בעצם כבר הגענו אל המפתח השני - **׳מפתח של חיה׳**, היינו יולדת, כי זו התכלית שאדם בא ונולד לזה העולם, הוא מקבל את המפתחות הקדושות שעל ידן עובר את החיים לשלום.

ואת המסר הזה צריכים לשדר לילדים, ללמד אותם ולחנך אותם בחינוך קדוש וטהור, להעניק להם את המפתחות האלו, לגלות להם את לימוד התורה הקדושה, שיגרסו המון בתורה הקדושה, ועי״ז זוכים לחזור להכל, ולגדול בדרך של התורה.

כי זהו המפתח הקדוש - לימוד התורה הקדושה, שאדם יזכה ללמוד בכל יום בתורה, חוק ולא יעבור, ורבינו גילה לנו שאין מושג של ״אין לי חלק בתורה״, לכל אחד יש חלק בתורה! יש לך פה? תגיד את התורה!

וזו נקראת ״תורה לשמה״ כפשוטו, אתה לוקח את הגמרא, ומתחיל ללמוד, לא כדי להיקרות רב, גאון, לקבל כבוד, אלא רק בשביל הקב״ה, ובזה זוכה לבטל כל מיני גזירות רעות.

וכמו שמסופר על הצדיק הקדוש ר׳ דוד לייקעס זי״ע [כנראה לאמו קראו לאה, כי כך קראו פעם ע״ש האמא], **שהיה משישים גיבורים שהיו להבעש״ט הקדוש** [נשמת הבעש״ט לא רצתה לרדת לזה העולם אם לא שיהיו לה שישים גיבורים שישמרו מכל מיני התנגדות שהיה, והם היו צדיקים קדושי עליון], **והוא היה** צדיק נורא, והיה תמיד שמח בשמחה יתירה, ומספרים שאפילו את הקינות בט״ב אמר בשמחה... והבעש״ט הק׳ תמיד היה שולח אותו להיות חזן. מספרים שהיה רגיל לומר ״זו לטובה״, ואמר שלא די לומר ׳**גם** זו לטובה׳, כי

אין שום רעה בעולם, אלא "זו **לטובה!**"...

ומסופר עליו, שפעם גזר הבישוף המושל, שישרפו את כל ספרי הש"ס, רחמנא ליצלן. הרה"ק ר' דוד מאד מאד צר לו על כך, ונכנס לרבנו הבעש"ט הקדוש, ואמר: "רבי, הגמרות הקדושות עולות באש, מה עושים?! מדוע נגזרה גזירה כה נוראה עלינו?!"...

ענה ואמר לו הבעש"ט הקדוש: אמשול לך משל ותבין. מלך אחד התאלמן מאשתו המלכה, ונשא לאשה את שפחתו. מחמת שהאשה הזאת הורגלה להיות 'שפחה' ולא 'מלכה', ברבות הזמן היא חזרה לשהות במחיצת חברותיה השפחות...

מה עשה המלך? ציווה לקחת את בגדי מלכותה בעת שינתה, ולשים במקומם בגדי שפחות. כשהתעוררה המלכה, לא היתה לה כל ברירה אלא רק ללבוש את בגדי השפחה, ומיד הלכה אל המלך ושאלה אותו לפשר הדבר.

ענה ואמר לה המלך: "אני הכנתי לך בגדי מלכות כדי שתהיי במחיצתי, אבל בשביל לשבת ולשוחח עם השפחות, די לך בבגדי השפחה"...

סיים הבעש"ט דבריו ואמר לר' דוד: **"זו הסיבה לגזירה, בדורות הקודמים היו לומדים 'תורה לשמה', ולכן הקב"ה נתן לנו את הספרים הקדושים, אך בדורותינו אלה, כשלומדים לשם כבוד, ולא לשמו יתברך, שורפים את הספרים הקדושים, רחמנא ליצלן"...**

ר' דוד שמע כל זאת, ותכף קרא ואמר: **"רבי, אבל אני איני לומד לשם כבוד!"**... שאלו רבו הקדוש: "אם כן, מה אתה רוצה?" **"שתתבטל הגזירה!"** השיב ר' דוד. שאלו רבו: "מיד?" וענה: **"כן! תכף ומיד!"**...

שמע זאת הבעש"ט הקדוש, ותיכף ומיד פקד על אחד מן התלמידים שילך אל הבישוף ויורה לו לבטל את הגזירה, ולא - מרה תהא באחריתו...

הבישוף לגלגל על הדברים, ולא אבה לבטל את הגזירה, ולא עבר זמן רב עד שנענש במיתה משונה והגזירה התבטלה...

מה למדים מהסיפור הזה? שלא לומדים תורה בשביל להיקרא 'גאון', 'רבי', 'חכם', **אלא רק כדי להידבק בהקב"ה!**

שבזה מגיעים אל המפתח השלישי, ה"ה **מפתח של תחית המתים**, שלה זוכים ע"י לימוד התורה הקדושה,

והגמרא שם מביאה את הפסוק שקראנו שבת שעברה בהפטרה של שבת חוה"מ פסח: "וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי ה' **בְּפִתְחִי אֶת קִבְרוֹתֵיכֶם**" - אדם מרגיש ממש בתוך קבר, הוא כבר קבור בעודו חי... תחית המתים זה לא רק דבר שיהיה לעתיד לבוא, הרי מברכים בכל יום ברכת מחיה המתים, זה דבר הווה שקיים תמיד, שאדם זוכה לקום לתחיה ממש מכל מה שהוא שרוי בו, הכל אם זוכה לקבל את המפתחות הקדושות של הצדיק.

שזה פרשת השבוע: "**וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה**" - הצדיק קורא לך, ואתה צריך לענות לקריאה, וכמו שאומר רבינו בתורה ע', שיש כח המושך של הצדיק, שהוא כח מגנטי, ואדם רק צריך לשמור שלא יעשה שום הפסק בין הכח המושך הזה אל עצמו, אלא יתן עצמו להתקרב אל הצדיק, ולזכות לקבל את כל אבדותיו אשר איבד, ובכלל זה מה שאיבד בעת לידתו, שלכן עושים שלום זכר, מנחמים את התינוק שיזכה להתקרב אל הצדיק שיחזיר לו כל האבידות, כי הצדיק כבר מצא את אבידותיו, ואח"כ את האבדות של כל העולם, והו יכול להחזיר לך את זה, רק תתן עצמך לבוא ולהתקרב, וע"כ סעודת שלום זכר דיקא בשבת, שבת זה הצדיק, שזו הנחמה הכי גדולה, והצדיק מגלה לך איך שגם לך יש חלק בתורה, ועי"ז זוכה להיות בן חורין אמיתי, כי 'אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה', ולא שאומרים "מה אתה עושה שם... אתה כבול למקום הזה" וכו', **תסתכל על עצמך! איפה אתה! איפה השלום בית שלך! אתה נמצא ממש בבית האסורים! רחמנות עליך!** משא"כ כשזוכה להתקרב אל הצדיק, זוכה לקבל חזרה את המפתחות הקדושות האלו, ולחיות חיים טובים בזה העולם.

אלו הם המפתחות הקדושות שאנחנו לקבל בשבת קודש זו, והעיקר לזכות מהו המפתח הכללי - ה"מאסטר" - והוא: **תפילה והתבודדות!** זהו המפתח שפותח את כל השערים, ועל ידו זוכים לכל הדברים הנפלאים.

הקב"ה יעזור לנו שנזכה להיות מקורבים לצדיקים! ההורים יזכו להכניס את הילד בבריתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו, ולגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים, ונזכה בקרוב להיגאל גאולת עולם, אמן ואמן!

***

לכל ענייני הגיליון: s0584563404@gmail.com